

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt prandium in cruce seruet. 47

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

Qualiter anima prandium suum in cruce
seruare debeat. Cap. XLVII.

Denique, hic in ipso meridie prandium suum seruat in mensa, quam parauit dominus in conspectu eius, & vngit oleo laetitiae caput suum, gaudens & exultans se per meritum illius vitam recuperasse. Comedit autem panem doloris, & bibit de calice amarissimae passionis eius: reficiturque foecundo illo grano frumenti, & decocta carne eius, quae ad columnam lacerata est atque conscisa, sputis salita, amore condita, & in precioso sanguine suo bullita: agno quoque illo assato, spinea corona ac clavis transfixo, & in cruce igni amoris asso. Hac quippe sunt fercula, quae in meridie animae amoris apponuntur. Quapropter intremus omnes, & de fonte vitae bibamus, ne posthac ullam temporalium rerum sitim patiamur. Celebremus modo conuiuia: quia hic est annus Iubilaeus, in quo Christus dominus seipsum totum nobis dedit, carnem in cibum, & sanguinem in potum conferens. **A**uscultemus omnes attentius, quam suauiter sponsus moduletur, et quam delicate in cithara crucis suae canat septem illa nouissimorum verborum suorum cantica, tanta amoris dulcedine referta, ut animam amorosam liquefieri, & in ipsum refluere faciant. Per quae etiam omnes creaturae consolantur ac exhilarantur, eo quod in caelo & in terra audiatur sonus eorum, vniuersos ad hanc mensam inuitans. Denique, sponsus ipse adeo hic liberalis est atque prodigus, ut omnia quae habet, large tribuat: tamque profusus, ut sit ad dandum paratior, quam nos ad recipiendum.

LIBER II.

ad recipiendum, eo quod anima nostra sapius in
disposita, & vasa cordium nostrorum frequenti-
us immunda sint. Satagat ergo deuota quælibet
anima mūdare seipsam, et lauari in balneo pre-
ciosi sanguinis eius, omniaq; debita sua amaris-
sima passiōe eius soluere & expiare, virtutibus
illius sese exornare, atque per ipsum intrare, vt
sic ad eius conuiuium recipi & admitti merea-
tur: idque potissimum in meridie prandendi
tempore, quando cibum corporalem sumptura
accedit. Tunc etenim primo intus ad hanc men-
sam pro animæ refectione pastuq; intrare debe-
mus, & comedere ac ruminare verba Dei, quæ
interius & exterius audimus: manducare quoq;
cibum vitæ, & potare de calice aperti cordis e-
ius vino condito amoris sui pleno ac superefflu-
ente, & ex influxu diuinæ essentiæ suæ nectar p̄-
ciosissimum illustrationis diuinæ claritatis. Por-
ro, ad singulos morsus siue haustus quærere ac
desiderare diuinum amplexum, & refici optare
amore ipsius: & sic cum gratiarum actione ci-
bum corporis, veluti medicamentum, ipsum
corpus ad obsequendum & obediendum spiri-
tui confortans percipere: atque hoc modo intra-
nos deprecari debemus. ¶ Obsecro te domi-
ne Deus meus, nō sit mihi cibus iste & potus nu-
trimentum viciorū, sed hanc ei virtutem tri-
bue, vt me ad omnia virtutum studia confortet,
quatenus per eum humilior, diligentior, hilarior
& gratior sim in sancto seruitio tuo. Propterea
nanque cibum hunc & potum mihi contulisti,
vt eis pro tuo amore vtar, omnesque vicissim
vires meas in tuo obsequio expendam. Rogo
autem te domine, vt omnes ad te ipsum in cru-

V ce ele-

MARGARITAE EVANG.

ee eleuatum homines attrahere, & de tua eos
 mensa reficere digneris, eos praesertim viuos
 atque defunctos, qui nobis vlla vnquam bene-
 ficia impenderunt. Descendant quæso domine
 uuli gratiæ tuæ, preciosisque sanguinis tui in mi-
 seras ac desolatas animas in purgatorio confusa-
 tas, easque de pœnis omnibus ac debitis clemē-
 ter absolue, & ad æternum conuiuium tuum ad-
 mitte. ¶ Prandio vero iam expleto, anima sep-
 tiam cū omnibus donis ac beneficijs sibi a Deo
 inuis exterioribusq; collatis, rursus in Deum offert
 atque refunder, & cum omnibus pœnis ac passi-
 onibus suis in crucem se subleuabit, & supra om-
 nia creata in ipso incommutabili bono requies-
 cescet. Sic itaque amor essentialis in omnibus, &
 in omni tempore Deum habet, commorans hoc
 pacto in cruce velut potētissimus rex in palatio
 suo, in qua nimirum habet, quicquid appetit ha-
 bere, semperque seipsum in eius diuinam poten-
 tiam inclinans, sui ipsius crucifixam imaginem
 ei repræsentat, in qua summa totius amarissimæ
 passionis eius cōtinetur, postulatq; per eam tam
 pro se, quam alijs omnibus cœlestem benedicti-
 onem, orans vt per eam omnes passiones & cau-
 sas iuxta supremum beneplacitum ac voluntate
 suam immutet ac dirigat, cunctis homini-
 bus succurrat, eosq; ad se trahat: paterna virtu-
 te sua in omni bono corroboret, æterna ac diu-
 na veritate sua illustret, instruat ac protegat, &
 incomprehensibili bonitate sua amplexetur, vnumque se
 cum spiritum, vnam animam & vnum corpus
 efficiat, idq; per meritū gaudiosi spiritus sui, de-
 latoris animæ suæ & sauciati corporis sui. Illud
 aut̄ milles in die facere poterit, & per ea rā sibi
 quam

LIBER II.

quam alijs omnibus ea quibus indigent, obtine-
re, hauriēs ea hic copiosius ex amarissima passi-
one eius, sibi omnino appropriata atq; donata:
dummodo se funditus domino resignās, seipsum
cū acerbissima passiōe eius in diuinam abyssum
ipsum immergat. Tunc etenim nihil ei dene-
gare poterit, nec continere sese, quin eum & o-
mnes sui imitatores cœlesti benedictione perfun-
dat.

Qualiter hora vesperarum cōscientiam sua
am mundare debeat.

Vesperarum deinde tempore, anima deuota
conscientiam suam mūdēt atq; purificet,
& studiose oēs virtutū species colligat, ex-
pandensq; sinum desideriorum suorū, recipiat in
eū militem illum vulneribus vndique lacerum,
pro sui amore in cruce defunctum, cōsideransq;
diligentius omnē ad ipsum sui dissimilitudinem
osculetur & vngat preciosa vulnera eius, cum
languore & ardore spiritus, dolorosa anima &
corde contrito: quem etiam fortius ad pectus su-
um astringens, brachijs amoris amplexetur.

Qualiter hora completorij vngere & sepe-
lire eum debeat. Cap. XLVIII.

Deniq; cōpletorij hora dulcissimam mise-
ricordiæ matrē deprecetur, quatenus ei fi-
lium suū dilectū sepelire permittat: quem
tunc omnibus virtutū aromatibus condire, & vn-
gere satagat: mirrha videlicet pfectę mortificati-
onis suūpsus, aloe diuinę cōfessidīs, et balsamo
diuinitatis (q̄ ipse semetipm plustravit atq; trās-
radiauit) inuoluitq; eū syndone purę cōscientiæ
Vij lux in